

[Marius Buhl.]

mer selvfølgelig i mellemskolen; er den dreng, jeg får, ikke kommet dér, så er han altså ikke flink og kvik, og så vil jeg ikke have ham. Når dette ræsonnement kan opstilles, er der noget galt på færde, det synes jeg vanskeligt man kan benægte.

Det drejer sig altså om at hjælpe skolen ud over denne kalamitet, og i den hensigt foreslås det for det første at udsætte delingen til efter det 6. skoleår, for på den måde får skolen dog endnu et år til roligt arbejde. I det år skal der så undervises også i engelsk og fysik, og derved bliver der også et bedre grundlag for skønnet over, om eleverne skal overflyttes i eksamensskolen. Hertil kommer yderligere, at der da kun er ét skolepligtigt år tilbage, men derimod, hvis eleven skal fortsætte i mellemskolen, 3 år ekstra. Det vil bevirke, at forældrene vil betænke sig en smule, før de foretager omflytningen, hvis det ikke er sådan, at drengen eller pigen skal have eksamen, fordi de har brug for den; så skal de selvfølgelig have den, det er klart. Jeg mener, der vil blive færre overflytninger og et mindre frafald.

Så gøres der den indvending, at det 7. skoleår svæver frit i luften. Jeg lagde mærke til, at da den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Horn, sagde det, gik der ligesom et almindeligt godkendelsens ja over visse dele af forsamlingen, som om man ville sige: ja, det er rigtigt, det kommer det til. Hvorfor kommer det til at svæve frit i luften uden organisk sammenhæng til nogen side, som der forleden dag stod et eller andet sted at en mand havde udtalt? Hvad er det for en snak? Hvorfor i alverden har det 7. skoleår ikke organisk sammenhæng med de foregående seks? Har den eksamensfri mellemskole i øjeblikket ikke organisk sammenhæng med de foregående 4-5 skoleår? Så er det da godt, at denne frit svævende periode efter dette lovforslag bliver halveret. Det med det frit svævende 7. skoleår er et postulat, som folk tror de skal sluge rått uden at tænke over det. Hvad frit svævende i luften bliver der ved det? Der er en fuldstændig sammenhæng med de foregående seks år og en kontinuerlig undervisning, der fortsættes i det 7. skoleår, suppleret med undervisning i et fremmed

sprog, måske mere, eventuelt på frivillig basis suppleret med et 8. skoleår. Jeg forstår ikke påstanden om det i luften frit svævende 7. skoleår, og jeg bøjer mig absolut ikke for den, selv om man udslynger den så tit, at man til sidst selv begynder at tro på den og forlanger, at alle andre også skal gøre det. Det sidste er i det mindste lidt for skrappt. Det 7. skoleår bliver selvfølgelig ikke mere frit svævende, end de andre skoleår har været hidtil, når der har fundet en aftapning sted over i en anden skoleform. Det siger sig selv.

Jeg sagde, at der så var basis for et frit 8. skoleår. Det er ikke tvungent, det hviler på fuldstændig frivillig basis. Det konservative forslag har derimod et obligatorisk 8. skoleår. Det bevirker altså også, at jeg må tage afstand fra forslaget som helhed. Begrundelsen for, at jeg ikke ønsker det obligatoriske og tvungne 8. skoleår, har jeg givet i min ordførertale for et år siden ved første behandling af det lovforslag, venstre dengang havde fremsat (Folketingstidende 1955-56, sp. 602).

Forslaget omfattede jo også andre bestemmelser, der netop skulle gavne dette 7. skoleår og gavne hele folkeskolen, bestemmelser om nedsat klassekvotient, bestemmelser om bedre udbygning af materiel, bestemmelser om bedre forhold, bestemmelser om bedre balance mellem eksamensmellemskolelæreres timetal og denne skoles læreres timetal.

Alt dette sigter på at skabe en så god skole, at institutioner og principaler kan se, at dens elever kan bruges, så at man ikke behøver at avertere efter en dreng med mellemskoleeksamen, når man vil have en skorstensfejerlærling, eller hvad det nu kan være. Eleverne skal også kunne bruges til nogle af de så eftertragtede faste stillinger; det er nemlig kalamiteten i dag. Grunden til, at eksamensmellemskolen er blevet så eftertragtet, er, at alle forældre eller så mange forældre vil have deres søn eller datter ind i en fast stilling. I og for sig ikke af økonomiske hensyn; ved en ordentlig gennemtænkning af tingene kan de godt indse, at økonomisk set er den faste stilling ikke bedre end det frie erhverv. Det er af soliditetshensyn, de vil have børnene ind i en fast stilling, hvor der ikke kan blive tale